

ಮುಕುಂದ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ‘ಇಬ್ಬ ತಾತಾರು ಬಂದವೆ ಅಜ್ಞಿ. ಬನ್ನಿ ಕೂಗ್ಗಾ ಅವೆ ನಿಮ್ಮ’ ಎಂದು ಕರೆದ. ಕಡ್ಡಿ ನಿಂಗಣ್ಣ ಬರೋದ್ರೋಳಗೆ ತಾನು ಸಾಕಿದ್ದ ಕೋಲೀಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕಲು ಆಕೆ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಕೋಲೀಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕೆ ನುಚ್ಚನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಕಾಚೆಗೆ ಹನ್ನರದು ಮರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ತಾಯಿಕೋಲೀಯು ತನ್ನ ಹೂಮರಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಅಪುಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿನುಚ್ಚು ತಿನ್ನಿಸಲು ಅತಿತ್ತ ನಲಿದಾಡುತ್ತಾ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುದ್ದನ್ನು ಸೋಡುತ್ತಾ ಮೈಮರೆಪು ಕೂತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಶಿ ತನ್ನ ಮೋಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮರಿ ಮಾಡಲು ಕಾವು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನವ್ವೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿಸುವಪ್ಪು ಕೋಲೀಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದಳು. ಅಪುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ದೆಹಡ್ಪು ಮಾಡಿ, ಪೇಟಿಯಿಂದ ಬರುವ ಆಕಿಗೂಡು, ಕೋಲೀಮೋಟ್ಟ ಸಾಬಿರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನಗೆ ನೆಂಟು ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ಬಂಂಗಲೂ ಕೋಶಿ ಕುಯ್ಯ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಕ್ಪವನ್ನು ಕಷ್ಟಾಂಬಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದ ಅಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮೋಮ್ಗ ಬಂಧು ಕೂಡಿದಾಗ, ‘ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ತಾತಾ ಬಂತಾ? ಬಂದೇ?’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಬರುವಾಗ ಹುಂಜುವಂದು ಹೇಳಿಯಿನ್ನು ಓಡಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂಧು ಅದು ಅವಳ ಕಾಲಿಗೆ ಸೀಕ್ಕಿತು. ಅಗ, ‘ಮೊದಲು ಈ ಹಂಜವ ಕುಯ್ಯ ಇದರ ಸೋಕ್ಕನ್ನು ಅಡಿಸಬೇಕು. ಹ್ಯಾಟ್ಗಳನ್ನಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಗೋಳು ಹುಯ್ಯುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಗೋಳಿತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

ನಡುಮನಗೆ ಬಂದ ಚಿನ್ನವ್ವೆ ಮೈದುನರಿಗೆ ‘ಬಂದೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಲೆ ಮೇಲೆ ಕಾಫಿಗೆ ಇಡಲು ಕೊಳಗೆ ಹೋದಳು. ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ತಂದು ತನ್ನ ಮೈದುನರಿಗೆ ಕೂಡುತ್ತಾ ಆಕೆ, ‘ಅದೇನು ನೀವು ಇವರ ರಾಗೆ ರಂಪಾಟಕೆ ಒಂದು ಗಿ ಕಾಟಿಸಿಬಿಡಿ! ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲ್ಲಿ ಅಂತಾರೆ. ಮನಸ್ಸುಗಳು ಒಡೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸೋಂದ್ರಲ್ಲಿ ಅಧಿವಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ನಿತ್ಯ ಇವರ ವೈಷಮ್ಯ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೇಸವು ಹೋಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜನ ಹೊಡಿತದ ತಾಳವ ಯಾರಿಗೂ ತಡೆದಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ್ತ ಇಲ್ಲ!’ ಎಂದಳು.

ಮೈದುನರು ಬೆಲ್ಲದ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಿತ್ತಾ

ಮಾತಿಗಿಿದರು. ಚಿನ್ನವ್ವೆ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ‘ಇವರಪ್ಪ ಸತ್ತು ವರ್ವವಾಯ್ಯಿ! ತಿಂಗಳ ತಿಧಿ ದಿನ ಇವರು ಮಾಡಿದ ರಂಪಾಟ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಟ್ಟಿಂದ ಮಾಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ವರ್ವಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಖಾತೆ ತೆಗೆದ್ದೆ. ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ. ಅದೇನಿದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಬಿಡಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಅವರು ಸರಿಯಾದರೆನೋ ನೋಡುವ. ಅವರಿಗೆ ಅವರವರ ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ, ಬುದ್ಧಿಮಾತು ಹೇಳಿ ಅಂತಾಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರೆಸಿದ್ದು’ ಎಂದಳು.

ಆಗ ಎಮ್ಮೆಕಾಳಿಯ್ಯ ಬಾಯಾಕಿ, ‘ಈ ವಿಷಯ ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬ್ಯಾಡ. ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮಣಿಗೂ ನನ್ನ ಮುಕ್ಕಿಳು ಭಾಗ ಆದರಂತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗೋಂದು ಬ್ಯಾಡ! ನಮ್ಮಣಿನ ತಿಂಗಳ ತಿಧಿ ದಿನ ಆ ಜಂದ್ರಪ್ಪನ ಹೆಂಡಿಯ ತೆರದಣದ ಹೋತವನ್ನು ಕುಯ್ಯ ದಿನದಿಂದಲೇ ಇವರ ನಡುವೆ ಈ ವೈಷಮ್ಯ ಕುರುವಾಯ್ತು. ಅಮೇಲೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಭಾಗವಾದ್ದು ಅಂತ ಉಂರಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದು. ಅಮೇಲೆ ಉಂರಿನ ಜನ ಅದ್ವಿಂದಲೇ ಅವರ ಮನೆ ಒಡೆದುಹೋಯ್ಯಿತೆ ಅಂತ ಅಡಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ಕ ಕಟ್ಟಾರೆ. ಅದ್ವಿಂದ ಈ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಂದು ಬ್ಯಾಡ. ನಾವು ನಾವೇ ಕೂತು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಗರಸಿಕೊಳ್ಳುವು’ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಜಂದ್ರಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಗೌರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ತೆರದಣ’ ಅಂತ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಳಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದು ಸಾಕಿದ್ದ್ರು. ಆ ಅಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಡ್ಡಿದ ಹೋತವನ್ನು ಅವರಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಿದ್ದರು. ಅದು ದೆಹಡ್ಡಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ದೆಗೊಡರ ತಿಂಗಳ ತಿಧಿ ದಿನ ಕುಯ್ಯಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅಗ ಜಂದ್ರಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಹಾಗೇ ಅದನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕುಯ್ಯಕೊಳ್ಳಲು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅತ ‘ಅದು ನನ್ನ ಹೆಂಡಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಹಾಗಾಗಿ ಅಡಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮಾದಿರಾದ ಸಿದ್ದುಯ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಣ್ಣ ಏರಡು ಪಾಲು ಹಾಲು ಹಣ ಕೊಡಲಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಒಂದು ಪಾಲು ಹಣ ಇರಲೀ’ ಎಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ. ಅಗ ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರೂ ಅಡಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬಿಗೂ